

תת"ע 1304/03/12 - מדינת ישראל נגד יהודה פוקס

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

30 אפריל 2014

תת"ע 1304-03-12 מדינת ישראל נ' פוקס
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

יהודה פוקס

נאשם

הכרעת דין

אזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין סטיה מנתיב נסיעתו, תוך גרימת הפרעה לתנועה, עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

על פי כתב האישום, ביום 26.6.2011, בסמוך לשעה 10:00, נהג הנאשם רכב מסוג "מרצדס" שמספרו 4419560 (להלן - **הרכב**), ברחוב דרך נמיר בתל אביב - יפו, מכיוון צפון למערב, לפני הצומת עם רחוב איינשטיין בנתיב הנסיעה השמאלי מבין שלושה נתיבים.

אותה שעה נהג קצין המשטרה מפקח אושר צדקה (להלן - **קצין המשטרה**) בניידת משטרה ברחוב דרך נמיר בתל אביב - יפו, מכיוון צפון למערב, בכיוון נסיעת הנאשם, בנתיב הנסיעה האמצעי, היינו במקביל ומימין לנאשם.

לפי הנתען, לפתע רכב הנאשם סטה ימינה מנתיב נסיעתו ונכנס לנתיב הנסיעה של קצין המשטרה, וכתוצאה מכך נאלץ האחרון לבלום באופן מידי על מנת למנוע תאונת דרכים.

קצין המשטרה עצר את הנאשם בצד הדרך, תוך שמירת קשר עין רצוף עמו עד לעצירתו, במקום שררו תנאי ראות טובים. הוסברה לנאשם מהות העבירה ונרשם לו הדו"ח נשוא כתב אישום זה.

בדברי הנאשם כתגובתו בעת רישום הדו"ח נרשם: "**אין לי מה לומר**" (ת/1). עוד צוין בדו"ח כי הנאשם סירב לחתום על הדו"ח, והדו"ח נמסר בידו.

בדיון הקראת כתב האישום שנערך ביום 13.3.12 כפר הנאשם באשמה באומרו: **"לא מודה, לא סטיתי, נסעתי ישר, לא סטיתי בנתיב"**. עוד טען הנאשם בדיון זה כי באירוע הייתה מעורבת שוטרת שערכה עליו חיפוש, בעקבותיו נלקח לתחנת המשטרה ובגינו הגיש תלונה למח"ש. הנאשם ביקש לזמן לעדות גם את השוטרת (להלן - **השוטרת הנוספת**).

נוהל דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד בפני קצין המשטרה, מפקח אושר צדקה, ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו, ובמסגרת עדותו הוגשו: אישור על עיכוב (נ/1), דו"ח עיכוב (נ/2) והודעה על סיום חקירה (נ/3).

דיון והכרעה:

1. הנאשם אינו חולק על נסיעתו במקום בכיוון ובמועד הנטענים בכתב האישום. המחלוקת בין הצדדים הינה באשר לנתיב נסיעת הנאשם, כאשר התביעה טוענת שהנאשם נסע בנתיב השמאלי מבין 3 נתיבי נסיעה, כשהימני ביותר הינו נת"צ, והנאשם טוען כי נסע בנתיב הנסיעה האמצעי שמשמאל לנת"צ. וכן חלוקים הצדדים באשר לסטייה שביצע הנאשם מנתיב נסיעתו, כנטען נגדו.
2. בחקירתו הנגדית נשאל קצין המשטרה על מעורבותה באירוע של שוטרת נוספת, בתחילה ציין קצין המשטרה כי אינו זוכר זאת (פרוט' עמ' 1 שורות 25-26). בהמשך, משטען כלפיו הנאשם **"הייתה אתך שוטרת רס"רית בלונדינית רוסייה"** השיב כי ככל שזה התיאור הנטען **"אז היחידה שיכולה להיות זו דרין סקיי, אז היא הייתה שוטרת שח"מ"** (פרוט' עמ' 2 שורות 16, 23-24).
3. התביעה התבקשה לזמן לעדות את השוטרת הנוספת אותה ביקש הנאשם להעיד, הדיון נדחה פעמיים לצורך כך, זאת לפי בקשת הנאשם אשר עמד על רצונו לחקור אותה. יצוין כי ב"כ התביעה מסרה כבר בדיון מיום 2.7.13, לאחר הדחייה הראשונה, כי השוטרת הנוספת לא אותרה וכי מבחינתה די בראיות כפי שהוצגו על ידה.
4. בתשובה לשאלת הנאשם האם **"אתה בטוח שאני פניתי משמאל לימין?"** השיב קצין המשטרה **"כן, זה מה שרשום בדו"ח"**. פרט לכך, החקירה הנגדית של קצין המשטרה על ידי הנאשם נסבה סביב אירועים שהיו לאחר העבירה נשוא כתב האישום, היינו בנוגע לחיפוש שנערך על ידי השוטרת הנוספת על גופו של הנאשם וברכבו, שהיה בלתי מוצדק לטעמו, ובנוגע לעיכוב בעקבות מציאת סכין ברכבו של הנאשם בחיפוש זה. כך במסגרת חקירת קצין המשטרה ציין הנאשם: **"לא ביצעתי את העבירה. כשהוא אמר לי לעצור, עצרתי בכביש והתנהגו אלי בצורה משפילה מאד. עשו עלי חיפוש, על מה. ואם מסתבר שהיא שח"מ בכלל, מי נתן לה את ההוראה לעשות עלי חיפוש בכלל."** (פרוט' עמ' 3 שורות 12-14).

5. נתתי דעתי לכך כי גם בסיכומיו נמנע הנאשם מלחזור על עיקרי גרסתו העובדתית, באשר לאירוע הסטייה מנתיב הנטענת כלפיו, ואף נמנע בכלל מלהכחיש את ביצועה של העבירה המיוחסת לו, תחת זאת מצא הנאשם לנכון להתמקד באירועי החיפוש והעיכוב שהיו לאחר מכן, לרבות בסוגיית חוקיות החיפוש שנערך, אגב צירוף כתבה עיתונאית בעניין הלכת בן חיים, באשר לנפקות קבילותן של ראיות חפציות שנמצאו בחיפושים אשר נטען כי נערכו שלא כדין.

לא למותר לציין כי כעולה מ-נ/3, תיק החקירה שנפתח כנגד הנאשם בשל הסכין שנמצאה ברכבו, בגין החשד להחזקת סכין למטרה לא כשרה, נסגר מהטעם ש"לא נמצאו ראיות מספיקות להעמדתך לדין". אין בפני כל קביעה כי החיפוש שנעשה היה בלתי חוקי.

6. בעדותו תיאר הנאשם את האירוע בציינו **"אני נסעתי מחיפה לתל אביב בכביש נמיר. קצת לפני לוינסקי פתאום שמעתי צופר של ניידת וצעק לי "מרצדס תעצור בצד". הייתי במסלול הימני, מימין לי היה נת"צ.."** (פרוט' עמ' 9 שורות 3-4).

תיאורו זה של הנאשם לפיו נסע בנתיב הנסיעה הימני, נשמע, איפוא, לראשונה במסגרת עדותו. טענה זו לא נשמעה מפיו באף אחת מההזדמנויות הקודמות שהיו לו למסור גרסה עובדתית כנגד הגרסה שנטענה כלפיו, לא בתגובתו בעת רישום הדו"ח, לא בתגובתו להקראת כתב האישום ואף לא בעת החקירה הנגדית של קצין המשטרה על ידו. משכך אין זו אלא "גרסה כבושה" שמשקלה בהתאם.

7. הנאשם נמנע מלציין היכן הייתה ניידת המשטרה ביחס לרכבו, בשעה ששמע את הדרישה לעצור בצד, ואישר בחקירתו כי לא הבחין בשוטר לפני ששמע את צפירת הניידת, מהטעם ש"אני לא מסתכל, אני מסתכל קדימה". (פרוט' עמ' 10 שורות 13-16).

משהתבקש להתייחס לטענת קצין המשטרה **"שאתה היית בנתיב השמאלי ביותר והוא נסע מימיןך ואתה סטית לכיוון שלו וכמעט פגעת בו"**, השיב: **"כמה נתיבים יש בדרך נמיר? לא סטיתי כי אין לי שום סיבה לסטות"** (פרוט' עמ' 10 שורות 17-19).

8. הנאשם אישר כי בתגובתו בעת רישום הדו"ח אמר כי **"אין לי מה לומר"** (פרוט' עמ' 10 שורה 30). משנשאל מדוע לא העלה בעת תגובתו לדו"ח אף אחת מהטענות העובדתיות שאותן הוא טוען עתה. השיב כי עשה כך כמחאה על כך שעוכב בתחנה ובלשונו: **"כי הדו"ח נרשם בתחנה. ברגע שהוא עיכב אותי לתחנה אני לא רוצה לדבר כי כל מילה תהיה מיותרת. אני גם לא הסכמתי לחתום על הדו"ח"** (פרוט' עמ' 11 שורות 1-2).

דא עקא, יש קושי ליישב הסבר זה, עם כך שבמסגרת התגובה שנרשמה מפיו בדו"ח העיכוב, לעניין המצאות הסכין ברכבו, מצא לנכון לתת הסבר מפורט וענייני לפיו: **"אני לפעמים מסיע תיירים אז זה בשביל המזוודה"** (נ/2).

בסכומו של דבר, כשלעצמי, מצאתי קושי ליתן אמון בגרסתו הכבושה של הנאשם לפיה נסע בנתיב הנסיעה האמצעי, הנתיב שמשמאל לנת"צ והתמיד בנסיעתו בנתיב זה מבלי לסטות ממנו. מחומר הראיות עולה כי הנאשם נסע בנתיב

הנסיעה השמאלית מבין שלושת הנתיבים, ובשלב מסוים סטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנסיעה האמצעי, בו נסעה נידת המשטרה.

יחד עם זאת לצורך הרשעה בעבירה בגין סטייה זו, לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, נדרשת הוכחת מרכיב גרימת ההפרעה לתנועה שהייתה כרוכה בסטייה שבוצעה. באשר לכך, אני סבורה כי נפל פגם באי העדטה של השוטרת הנוספת, שהייתה יכולה לתמוך בטענת קצין המשטרה כי נאלץ לבלום את רכבו בשל הסטייה, על מנת למנוע תאונה, לאור כך שהמאשימה לא טענה כי השוטרת הנוספת לא נכחה באירוע, ומשאירה המאשימה כי אי העדטה של השוטרת הנוספת נובע אך מחוסר היכולת לאתרה. פגם זה מתחדד לנוכח מעורבותו האישית באירוע של קצין המשטרה שרשם את הדו"ח, שכן הוא זה שנהג ברכב בנתיב הנסיעה שאליו, סטה הנאשם באופן שאילץ את קצין המשטרה לבצע, לטענתו, בלימה מיידית. בהינתן כך, הייתה נחיצות בעדות השוטרת. ראה: **רע"פ 7826/12 קובי יוספי נ' מדינת ישראל**, שם נפסק מפי כב' השופט רובינשטיין כי **"..ככל ששוטרים נוספים שהיו בשטח לא יכלו להוסיף לעדות השוטר המעיד, לא היה הכרח להביאם.. מי שבידו להוסיף נדבכי ראיות או לחזקן, הבאתו לעדות ראויה ונחוצה.."**

בנסיבות אלו של עדות יחידה של קצין משטרה שהעבירה הנוספת בוצעה כלפיו, ועל כן היה חלק מהאירוע הנוספת, כאשר הוברר כי הייתה עדה נוספת לאירוע שהתביעה לא העידה, ועל אף הבעייתיות בגרסת הנאשם, מצאתי לנכון לזכות את הנאשם מחמת הספק.

אשר על כן אזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום מחמת הספק.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ד, 30 אפריל 2014, במעמד הצדדים.